

[Aksel Larsen.]

samtidig kommer man nu og forhøjer priserne på en hel række områder; og når finansministeren den 6. maj mente, at disse i hans indbildning meget betydelige lønforhøjelser akkurat kunne dække, hvad skotøjsrabatten var værd, hvordan kan han så finde på at påstå, at arbejderne derudover kan undvære de meget betydelige beløb, man nu vil tage fra dem gennem de prisforhøjelser, der skal gennemføres, hvis regeringen får magt, som den har agt?

Vi er af den mening, at der naturligvis burde fortsættes med skotøjsrabatten. Principielt er vi også af den mening, at kødordningen, som jo afløste hudeordningen og skulle holde kødpriserne nede, burde forlænges, men regeringen har ikke stillet noget forslag derom; og det har vi heller ikke villet gøre. Jeg skal ærligt bekende, at grunden dertil er den, at erfaringerne i den forløbne tid viser os, at regeringen og de vekslende landbrugsministre vil administrere denne kødordning imod dens officielle hensigt, således at den ikke får nogen praktisk betydning. Og derfor fristes vi til at sige: vi vil hellere undvære loven, end vi vil have en lov, som ingen betydning har, men som man bilder folk ind har betydning. Det forholder sig — hvad jeg ved en tidligere lejlighed har dokumenteret her i salen — på den måde, at i gennemsnit har kødpriserne i den tid, vi har haft denne såkaldte kødordning, ligget 20—30 øre højere, end de burde ligge, hvis eksportafgiften var fastsat rigtigt af de vekslende landbrugsministre. Jeg tvivler ikke om, at de juridisk har sikret sig, at de er i overensstemmelse med lovens paragraffer — for man har jo også jurister i landbrugsministeriet —, men det ændrer ikke min mening.

Hvad rugbrød og mælk angår, er vi af den mening, at prisen på rugbrød, mælk og smør ikke bør stige. Det er naturligvis meget flinkt af landbrugsministeren, at han nu kommer med et ændringsforslag til sit eget lovforslag eller rettere til den tryksag, der er omdelt her med overskriften „omtrykt“, og som aldeles ikke er noget lovforslag, fordi det i henhold til grundlov og forretningsorden og alt, hvad vi har af vedtægter i dette land, er ulovligt. Det er meget smukt af landbrugsministeren at komme med et ændringsforslag om, at nu skal afregningstallet ikke forhøjes til 496, men forblive, som det er. Så havde det egentlig været nemmere, hvis man havde ladet os putte det omtrykte blad i papirkurven, og det havde været mere rigtigt; men det ville ministeren ikke gøre, for hensigten er jo, at dette afreg-

ningstal kun skal forblive uforandret; for såvidt angår konsummælken, medens smørprisen skal stige. Det ser vi ingen grund til; vi vil foretrække, at det fortsætter uforandret.

Der er rodet mange ting sammen her. De radikale vil så gerne være med til at hjælpe regeringen til at afvikle hele historien, men de er klar over, at det må ske i etaper, at man ikke skal trække hele tanden ud på een gang; derfor havde de sammen med regeringen udarbejdet forslag om, at når man lod flæskeprisen og kødprisen stige, skulle man afbøde en del af virkningen ved midlertidigt at uddele flæskerabatkort. Det er man gået væk fra igen og har fundet en anden metode, som skulle have den fordel, at den koster mindre administration og bureaukrati, men ganske vist ikke er helt retfærdig; metoden går ud på at sætte mælkeprisen yderligere ned for forbrugerne, nemlig med 6 øre pr. kg sødmælk.

Selvom vi ikke er sikre på, at det er det rigtige, vil vi, hvis flertallet får sin vilje og gennemfører bortfaldet af prisbindingerne, naturligvis hilse det med en vis glæde, at man foretager denne nedsættelse af forbrugerprisen for sødmælk. Men vi kan ærlig talt ikke indse, at det er berettiget, at man tidsbegrænser nedsættelsen sådan, at den udløber i midten af november måned, som det står her i betænkningen; ministeren har yderligere bebudet, at han vil stille særligt forslag herom ved tredje behandling. Nu er vi af den mening, at det vil være en fordel, at en sådan bestemmelse findes i selve loven, og at man ikke skal overlade til finansudvalget at lovgive. Vi ville foretrække, at man sætte en bestemmelse herom ind i lovforslaget med det samme. Derfor har vi tilladt os at stille et ændringsforslag udenfor betænkningen til forslag til lov om statistiskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk. Vi foreslår, at man til § 4 føjer et nyt afsnit sålydende:

„Der ydes statistiskud til yderligere at nedbringe forbrugerprisen på sødmælk med 6 øre pr. kg. De nærmere regler fastsættes af landbrugsministeren.“

Det er, som man ser, indholdsmæssigt og i ordlyden i overensstemmelse med det, der står i betænkningen som en udtalelse fra venstres, det konservative folkepartis og det radikale venstres medlemmer. Men ved at bestemmelsen herved foreslås indført i selve loven, som efter det oprindelige forslag skulle have gyldighed til 15. maj 1953, undgår vi at få en alvorlig mælkefordyrelse netop til efteråret, hvor det vil være særlig